DOSTOSOWANIE PRZEDMIOTOWEGO SYSTEMU OCENIANIA
Z MATEMATYKI
DO MOŻLIWOŚCI UCZNIÓW
ZE SPECJALNYMI WYMAGANIAMI EDUKACYJNYMI
Z UWZGLĘDNIENIEM NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ
ZSP W SADOWNEM

1) Uczniowie posiadający opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się oraz uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie nauczania indywidualnego lub specjalnego są oceniani z uwzględnieniem zaleceń poradni.
2) Nauczyciel dostosowuje wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia posiadającego opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się.
3) W stosunku do wszystkich uczniów posiadających dysfunkcje zastosowane zostaną zasady wzmacniania poczucia własnej wartości, bezpieczeństwa, motywowania do pracy i doceniania małych sukcesów.
4) Dostosowania szczegółowe:

Uczniowie z specyficznymi trudnościami w uczeniu się, w tym z dysleksją, dysgrafią, dysortografią

- dostosowanie wymagań będzie dotyczyło formy sprawdzania wiedzy, nie treści. Ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się obowiązują na lekcjach matematyki wymagania i kryteria ocen określone w wymaganiach edukacyjnych dla wszystkich uczniów, z pewnymi wyjątkami. Od ucznia wymaga się podstawowych umiejętności i wiadomości, o których mowa w podstawie programowej.
- posadzenie dziecka blisko nauczyciela, dzięki czemu zwiększy się jego koncentracja uwagi, wzrośnie bezpośrednia kontrola nauczyciela, bliskość tablicy pozwoli zmniejszyć ilość błędów przy przepisywaniu,
- podawanie poleceń w prostszej formie,
- pomaganie w rozwiązywaniu zdań tekstowych poprzez zadawanie naprowadzających pytań,
- unikanie trudnych, czy bardzo abstrakcyjnych pojęć, częste odwoływanie się do konkretu, przykładu, np. graficzne przedstawianie treści zadań,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- odrębne instruowanie dziecka,
- w ocenie pracy ucznia uwzględnianie poprawności toku rozumowania, a nie tylko prawidłowości wyniku końcowego,
- poprawianie ocen z prac pisemnych w dowolnej formie (ustnej lub pisemnej) na dodatkowych zajęciach
- odpytywanie po uprzedzeniu kiedy i z czego dokładnie uczeń będzie pytany,
- dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytanie, - pomoc podczas wypowiedzi ustnych w doborze słownictwa, naprowadzanie poprzez pytania pomocnicze (np. graficzne przedstawianie treści zadań),
- korzystanie z modeli brył geometrycznych podczas odpowiedzi, kartkówek, sprawdzianów,

- wydłużanie czasu na odpowiedź i prace pisemne, jeżeli to niemożliwe, to ograniczenie liczby zadań w pracy klasowej,
- zwrócenie uwagi na graficzne rozplanowanie sprawdzianów (pod treścią zadania powinno być wolne miejsce na rozwiązanie)
- tam, gdzie jest taka możliwość, pozwolić na korzystanie z gotowych wzorów, tablic itp - rozłożenie w czasie nauki definicji, reguł, twierdzeń,

Uczniowie z orzeczonym upośledzeniem lekkim i umiarkowanym

- uczniów z upośledzeniem lekkim obowiązuje taka sama podstawa programowa jak uczniów bez deficytów,
- dostosowanie wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych wynikających z realizowanego przez nauczyciela programu nauczania,
  - na ocenę bardzo dobry muszą opanować wiadomości i umiejętności określone jako podstawowe [P] i konieczne [K] (wymagania zawarte w Przedmiotowym Systemie Oceniania z Matematyki),
  - na ocenę dobry część wiadomości i umiejętności określonych jako podstawowe [P] i wszystkie wymagania konieczne [K] (wymagania zawarte w Przedmiotowym Systemie Oceniania z Matematyki),
  - na ocenę dostateczny wiadomości i umiejętności określone jako konieczne [K] (wymagania zawarte w Przedmiotowym Systemie Oceniania z Matematyki),
  - na ocenę dopuszczający połowę wiadomości i umiejętności określonych jako konieczne[K] (wymagania zawarte w Przedmiotowym Systemie Oceniania z Matematyki),
  - uczniowie, którzy nie spełniają tych wymagań, nie wykazują chęci pracy i współpracy z nauczycielem, nie przyjmują pomocy otrzymają stopień niedostateczny,
- dostosowanie metod i form pracy dydaktycznej i wychowawczej do możliwości psychofizycznych ucznia,
- zapewnienie miejsca dostosowanego do potrzeb ucznia,
- sprawdzanie przez nauczyciela czy uczeń zrozumiał polecenia, pytania zawarte w tekście,
- dodatkowe wyjaśnienia zagadnień sprawiających trudności,
- zróżnicowanie metod nauczania,
- bazowanie na mocnych stronach ucznia,
- pomoc w obsłudze sprzętu i środków dydaktycznych,
- stosowanie pochwał za prawidłowo wykonanie zadania,
- monitorowanie pracy ucznia na lekcji,
- stosowanie zasady stopniowania trudności, poglądowości i indywidualizacji w procesie nauczania,
- odwoływanie się do konkretu, przykładu w nauczaniu,
- formułowanie poleceń w formie zadań prostych, powtarzanie ich w miarę potrzeby,
- częste stosowanie pozytywnych wzmocnień,

Uczniowie z autyzmem

- zapewnienie stałego miejsca w klasie, najlepiej z ograniczoną ilością bodźców (daleko od drzwi, okna, źródeł hałasu),
- wprowadzenie rutyny lekcji – np. stała struktura: powtórka – nowe zagadnienie – ćwiczenia – podsumowanie,
- używanie piktogramów, kolorów, numeracji zadań,
- jasne, krótkie polecenia – bez metafor, ironii, dwuznacznych sformułowań.
- rozdzielanie złożonych poleceń na etapy,
- w razie potrzeby – wskazywanie palcem, gestem, demonstrowanie przykładu, tłumaczenie graficzne,
- wydłużony czas na wykonanie zadań, sprawdzianów, kartkówek.
- na sprawdzianach zmniejszona liczba zadań do wykonania,
- możliwość materiału etapami,
- umożliwienie częstszych przerw sensorycznych.
- zastosowanie pomocy wizualnych: schematów, rysunków, kolorowych tablic, klocków matematycznych, linijek, liczmanów.
- uproszczenie treści zadań tekstowych – krótsze zdania, konkrety, bez zbędnych wątków,
- stosowanie zaznaczeń do wyróżnienia działań, jednostek, danych w zadaniach.
- możliwość korzystania z kalkulatora, wzorów, tablic matematycznych – jeśli to ułatwia pracę.
- alternatywne formy odpowiedzi: ustna, pisemna, wskazanie, dopasowanie, wybór z podanych opcji.
- W razie potrzeby rezygnacja z oceniania odpowiedzi ustnych lub niepubliczne ocenianie.
- Ocenianie głównie za rozumienie i tok myślenia, nie tylko wynik końcowy.

Uczniowie z afazją

- dostosowanie wymagań w zakresie formy
- używanie prostego, jednoznacznego języka (krótkie zdania, unikanie wieloznacznych określeń).
- wzmacnianie komunikacji werbalnej komunikacją niewerbalną (gesty, mimika, schematy).
- zapewnienie pisemnej formy poleceń oraz przykładów zadań.
- możliwość wielokrotnego powtarzania polecenia.
- stosowanie pomocy graficznych, obrazków, schematów i ikon wspierających rozumienie.
- wydłużenie czasu na wykonanie zadań, sprawdzianów, odpowiedzi ustnych.
- zmniejszenie liczby zadań do wykonania – np. wybór reprezentatywnych przykładów.
- podział pracy na krótsze etapy z częstszą kontrolą postępów.
- uwzględnianie zmęczenia poznawczego – przerwy w trakcie pracy, elastyczne podejście do tempa.
- możliwość udzielania odpowiedzi w formie alternatywnej: pisemnie, za pomocą rysunku, wskazania odpowiedzi, gestów, tabel itp.
- nieocenianie błędów językowych (gramatycznych, fonetycznych) w trakcie odpowiedzi ustnych lub pisemnych.

- możliwość korzystania z komunikatora lub innych pomocy wspomagających komunikację.
- częstsze zadawanie pytań zamkniętych (np. „tak/nie”, wybór spośród kilku odpowiedzi).
- uproszczenie treści zadań tekstowych (krótsze, mniej złożone gramatycznie).
- wspieranie treści graficznymi ilustracjami, ikonami, wykresami.
- korzystanie z gotowych wzorów i schematów przy nauce pojęć matematycznych.
- wprowadzenie kolorystycznego kodowania treści (np. różne kolory do oznaczania działań, jednostek, wartości).
- skupianie się na rozumieniu pojęć i toku rozumowania, a nie na poprawności językowej.
- dostosowanie kryteriów oceniania do możliwości ucznia.
- umożliwienie sprawdzania wiedzy w formie dostosowanej (np. zamiast testu – karta pracy z obrazkami lub działania bez opisu słownego).
- zapewnienie poczucia bezpieczeństwa – nieprzymuszanie do odpowiedzi ustnych przy dużych trudnościach językowych.
- stała współpraca z logopedą, pedagogiem specjalnym i terapeutą afazji.
- przekazywanie nauczycielom przedmiotów informacji o strategiach komunikacyjnych zalecanych dla danego ucznia.
- konsultacje z rodzicami/opiekunami w celu lepszego zrozumienia sposobu komunikowania się dziecka.

Uczniowie z niepełnosprawnością ruchową

- dostosowanie wymagań w zakresie formy
- jeżeli niepełnosprawność dotyczy kończyn górnych, to nie oceniamy estetyki i dokładności wykonania rysunków, szkiców itp., ale poprawność konstrukcji,
- uczeń może opowiedzieć jakie czynności należy wykonać, aby rozwiązać zadanie,
- preferowane są odpowiedzi ustne,
- w testach i pracach pisemnych wykorzystujemy zadania zamknięte, zadania z luką,
- uczeń może w zadaniach domowych korzystać z komputera.

Uczniowie słabo słyszący

- dostosowanie wymagań w zakresie formy,
- w klasie siedzą w pierwszych lub drugich ławkach,
- nauczyciel przypomina uczniowi o noszeniu aparatu słuchowego,
- nauczyciel sprawdza czy uczeń zrozumiał polecenie,
- nauczyciel przekazując informacje, staje przodem do ucznia,
- nauczyciel dokładnie i głośno wymawia nowe pojęcia i objaśnia je,
- sprawdza czy uczeń zapisał zadanie domowe, informacje o kartkówkach i pracach klasowych,
- jeżeli wymaga tego sytuacja, uczeń może mieć inny test, w którym przeważają zadania z krótkimi poleceniami.

Uczniowie słabo widzący

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- uczeń zajmuje ławkę przy oknie w dobrze oświetlonym miejscu,
- na lekcji ma przygotowane pogrubione linie w zeszycie, jeżeli tego wymaga sytuacja (przygotowane przez rodziców lub innych członków rodziny),
- kartkówki i sprawdziany są przygotowywane czcionką ‘16’ lub większą,
- nauczyciel przygotowuje powiększone kserokopie fotografii i rysunków, które chce z uczniem na lekcji omawiać,
- uczeń może podczas lekcji, na kartkówce i pracy klasowej korzystać z modeli brył geometrycznych,
- podawanie modeli i przedmiotów do obejrzenia z bliska,
- zwracanie uwagi na szybką męczliwość ucznia związana ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych droga wzrokową
- wydłużenie czasu na wykonanie określonych zadań,
- w geometrii należy wprowadzać uproszczone konstrukcje z ograniczona do koniecznych liczba linii pomocniczych i konstrukcje geometryczne wykonywać na kartkach większego formatu niż zwykła kartka,

Uczniowie przewlekle chorzy

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- jeżeli uczeń jest długo nieobecny, zaległe kartkówki i sprawdziany pisze we wcześniej uzgodnionym z nauczycielem terminie

Uczniowie wykazujący kłopoty z zachowaniem i zagrożeni niedostosowaniem społecznym

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji
- posadzenie dziecka blisko nauczyciela, dzięki czemu zwiększy się jego koncentracja uwagi, ograniczeniu ulegnie ilość bodźców rozpraszających, wzrośnie bezpośrednia kontrola nauczyciela,

Uczniowie z deficytami rozwojowymi

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- wydłużony czas na odpowiedzi,
- precyzyjne, krótkie polecenia,
- wydłużony czas na opanowanie definicji, reguł, twierdzeń,
- poprawa ocen w dowolnej formie(ustnej lub pisemnej) na dodatkowych zajęciach.

Uczniowie z trudnościami w nauce

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- posadzenie ucznia blisko nauczyciela,
- kontrola pracy na lekcjach,
- pilnowanie odrabiana zadań domowych,
- wdrażanie do regularnego uczenia się,
- kontrolowanie obecności na lekcjach.

Uczniowie z ADHD

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- pomaganie uczniowi w skupieniu się na wykonywaniu jednej czynności,
- wydawanie jasnych, precyzyjnych poleceń- na raz tylko jedno polecenie,
- formułowanie informacji dotyczących pracy domowej w sposób jasny i przejrzysty, - przypominanie o regułach,
- skupianie uwagi ucznia na tym co najważniejsze,
- chwalenie ucznia za każde pozytywne zachowanie
- angażowanie ucznia w konkretne działania
- akceptowanie ucznia bez względu na jego nieprawidłowe zachowania
- w miarę potrzeby opracowanie zrozumiałego dla ucznia kontraktu
- zapewnienie uczniowi miejsca w pierwszej ławce.